Lietas Nr. 11300049213
Lietas arhīva Nr. /lietas arhīva numurs/

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2014.gada 2.aprīlī

Madonas rajona tiesa

šādā sastāvā : tiesnese Valsts amatpersona

piedaloties prokurorei Valsts amatpersona

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā

/pers. A/ (personas kods /personas kods/) apsūdzēts pēc Krimināllikuma 177.panta pirmās daļas, 180.panta pirmās daļas, 193.panta otrās daļas.

T i e s a k o n s t a t ē j a

/pers. A/ izdarīja sveša maksāšanas līdzekļa nolaupīšanu un nelikumīgu izmantošanu, kā arī izdarīja svešas mantas iegūšanu, ļaunprātīgi izmantojot uzticēšanos (krāpšana).

/pers. A/, mantkārīgu motīvu vadīts, nolūkā izdarīt krāpšanu- ar viltu iegūt svešus naudas līdzekļus, izmantojot viņa rīcībā esošos savas mātes-/pers. B/- e-pasta datus un paroli, ļaunprātīgi izmantojot AS /Nosaukums A/ darbinieku uzticēšanos, 2013.gada 30.oktobrī plkst.17.12 reģistrējās AS /Nosaukums A/ mājas lapā www.smscredit.lv. kā /pers. B/, t.i., /pers. A/ uzdevās par citu personu, tādējādi sniedzot AS /Nosaukums A/ nepatiesu informāciju par aizdevuma pieprasītāju, un elektroniski pieteicās aizdevuma Ls 250,- (355,72 euro) saņemšanai, apzinoties, ka viņš aizdevuma līguma saistības nepildīs.

AS /Nosaukums A/, būdami maldināti par patieso aizdevuma saņēmēju, kā arī nenojaušot /pers. A/ nelikumīgos nolūkus, tajā pašā dienā, t.i., 2013.gada 30.oktobrī plkst. 17.19 elektroniski apstiprināja pieprasīto aizdevumu un Ls 250,- (355,72 euro) pārskaitīja uz /pers. B/ AS /Nosaukums C/ bankas kontu /numurs/, t.i., /pers. A/ izkrāpa cietušajam minēto naudas summu.

Pēc tā, /pers. A/, lai varētu iegūt savā īpašumā izkrāpto naudu, 2013.gada 30.oktobrī, izmeklēšanas gaitā precīzi nenoskaidrotā laikā, slepeni, bez atļaujas, paņēma savā dzīves vietā- Madonas novada, Bērzaunes pagasta Sauleskalnā, Kalna ielā 4-5/adrese//pers. B/ piederošo AS /Nosaukums C/ bankas maksājuma karti, t.i., slepeni nolaupīja svešu maksāšanas līdzekli, un devās uz Madonu, Rūpniecības ielu 49, kur, 2013.gada 30.oktobrī ap plkst.18.09, izmantojot /pers. B/ bankas maksājuma karti, DNB bankomātā izņēma Ls 245,- (348,60 euro), t.i., nelikumīgi izmantoja svešu maksāšanas līdzekli.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgo nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā, 177.panta pirmajā daļā.

/pers. A/ izdarīja sveša maksāšanas līdzekļa nelikumīgu izmantošanu.

/pers. A/ 2013.gada 31.oktobrī, izmeklēšanas gaitā precīzi nenoskaidrotā laikā, atrodoties veikala ,,RIMI" telpās- Madonā, Saules ielā 6, mantkārīgu motīvu vadīts, izmantojot viņa rīcībā esošo /pers. B/ maksājuma karti, kā arī iepriekš viņam zināmo PIN kodu, bez atļaujas, nelikumīgi veica norēķinu ar /pers. B/ AS /Nosaukums C/ maksājuma karti par pirkumu Ls 1,02 (1,45 euro) apmērā, t.i., nelikumīgi izmantoja svešu maksāšanas līdzekli.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgo nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā.

/pers. A/ izdarīja sveša maksāšanas līdzekļa nelikumīgu izmantošanu un izdarīja krāpšanu nelielā apmērā.

/pers. A/, mantkārīgu motīvu vadīts, nolūkā izdarīt krāpšanu- ar viltu iegūt svešus naudas līdzekļus, izmantojot viņa rīcībā esošos /pers. B/ e-pasta datus un paroli, ļaunprātīgi izmantojot AS /Nosaukums B/ darbinieku uzticēšanos, 2013.gada 31.oktobrī plkst.22.20 reģistrējās AS /Nosaukums B/ mājas lapā www.smscredit.lv. kā /pers. B/, t.i., /pers. A/ uzdevās par citu personu, tādējādi sniedzot AS /Nosaukums E/ nepatiesu informāciju par aizdevuma pieprasītāju, un elektroniski pieteicās aizdevuma Ls 150,- (213,43 euro) apmērā saņemšanai, apzinoties, ka viņš aizdevuma līguma saistības nepildīs.

AS /Nosaukums B/, būdami maldināti par patieso aizdevuma saņēmēju, kā arī nenojaušot /pers. A/ nelikumīgos nolūkus, tajā pašā dienā, t.i., 2013.gada 31.oktobrī plkst. 22.29 elektroniski apstiprināja pieprasīto aizdevumu un Ls 150,- (213,43 euro) pārskaitīja uz /pers. B/ bankas kontu, t.i., /pers. A/ izdarīja krāpšanu nelielā apmērā.

Turpinot savu noziedzīgo nodarījumu, /pers. A/, 2013.gada l.novembrī, mantkārīgu motīvu vadīts, ar mērķi iegūt savā īpašumā svešu naudu, devās uz Madonu, Rūpniecības ielu 49, kur, ap plkst.07.59, izmantojot viņa rīcībā esošo /pers. B/ maksājuma karti, bez /pers. B/ atļaujas, nelikumīgi DNB bankomātā no /pers. B/ bankas konta /numurs/ izņēma Ls 80,- (113,83 euro), t.i., nelikumīgi izmantoja svešu maksāšanas līdzekli.

Turpinot savu noziedzīgo nodarījumu, /pers. A/, 2013.gada l.novembrī, mantkārīgu motīvu vadīts, ar mērķi iegūt savā īpašumā svešu naudu, devās Madonā, uz Saules ielu 6, kur, izmantojot viņa rīcībā esošo /pers. B/ maksājuma karti, bez /pers. B/ atļaujas, nelikumīgi SEB bankomātā no /pers. B/ bankas konta /numurs/ izņēma Ls 70,- (99,60 euro), t.i, nelikumīgi izmantoja svešu maksāšanas līdzekli.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgo nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā un 180.panta pirmajā daļā.

Lietas iztiesāšanā apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā atzina pilnīgi un piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā. Apsūdzētais izteica nožēlu par izdarīto un solījās laboties.

Lietā tika izdarīta pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā /pers. A/ apsūdzībā par 2013.gada 30.oktobrī izdarīto sveša maksāšanas līdzekļa nolaupīšanu.

Apsūdzētais /pers. A/ savu vainu sveša maksāšanas līdzekļa nolaupīšanā atzina un paskaidroja, ka mātei /pers. C/ piederošo AS /Nosaukums C/ bankas maksājuma karti paņēmis bez mātes atļaujas, mātei neredzot.

Lieciniece /pers. B/ tiesas izmeklēšanā atteicās liecināt. Tiesas izmeklēšanā Kriminālprocesa likuma 501.panta 4.punkta kārtībā tika pārbaudīta /pers. B/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtā liecība (lietas 23.lapa). /pers. B/ ir liecinājusi, ka 2013.gada 28.oktobrī devusies pie meitas uz Līgatni. Atgriezusies 30.oktobrī un savu somiņu atstājusi koridorā uz pakaramā. Attiecīgajā dienā dēls no somiņas varējis izvilkt viņas maksājuma karti. Dēls karti viņai atgriezis 5.novembrī.

Atbildot uz tiesas jautājumu, /pers. B/ palika pie savas liecības, proti, ka /pers. A/ viņas bankas maksājumu karti ir paņēmis bez atļaujas.

2013.gada 29.novembrī /pers. B/ griezusies ar iesniegumu policijā, kurā arī norādīts, ka 2013.gada 2.novembrī konstatējusi, ka no somiņas ir pazudusi maksājumu karte. 30.oktobrī somiņu atstājusi koridorā uz pakaramā. Tad arī dēls varējis paņemt šo karti. Dēls mājās pārradies 5.novembrī un atdevis bankas maksājuma karti.

Līdz ar to, pamatojoties uz augstāk minētajiem pierādījumiem, tiesa atzīst par pierādītu, ka /pers. A/ ir izdarījis sveša maksāšanas līdzekļa nolaupīšanu, ar ko izdarījis Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu lietā netika veikta pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā pārējā /pers. A/ izvirzītajā apsūdzībā, jo apsūdzētais tam piekrita un arī prokurore neiebilda. Tiesas sēdē tika pārbaudīti pierādījumi, kas raksturo apsūdzēto.

Lietas materiālu pārbaudes rezultātā tiesai nav radušās šaubas par to, ka /pers. A/ ir nelikumīgi izmantojis svešu maksāšanas līdzekli, kā arī izdarījis krāpšanu un neliela apmēra krāpšanu. Līdz ar to viņa darbības pirmstiesas kriminālprocesā ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas, 177.panta pirmās daļas un 180.panta pirmās daļas.

Pirmstiesas kriminālprocesā lietā saņemts cietušās pieteikums par materiālā kaitējuma atlīdzināšanu, kurā AS /Nosaukums B/ lūdz piedzīt EUR 681,98. AS /Nosaukums A/ pārstāve tiesai adresētā iesniegumā ir norādījusi, ka daļēji uztur spēkā savu pieteikumu par kaitējuma atlīdzināšanu, proti, lūdz piedzīt EUR 661,99 , ko veido izsniegtā kredītlīnijas summa EUR 569,15, kredītlīnijas piešķiršanas komisijas maksa EUR 36,49 un nokavējuma procenti EUR 56,35. Iesniegumā norādīts, ka 29.03.2014. no apsūdzētā ticis saņemts maksājums EUR 20 apmērā, kas ticis novirzīts daļējai kredītlīnijas summas piešķiršanas komisijas apmaksai. Apsūdzētais /pers. A/ šo cietušās pieteikumu atzina, strīds par to nepastāv. Tiesa uzskata, ka par labu aizdevējfirmai nav piedzenami nokavējuma procenti, jo noziedzīgā nodarījuma rezultātā noslēgto līgumu nevar atzīt par tiesiski noslēgtu un līdz ar to nevar arī iestāties līgumā norādītās sekas. Līdz ar to no apsūdzētā /pers. A/ par labu AS /Nosaukums A/ ir piedzenami UER 605,64, bet pārējā daļā pieteikums ir noraidāms.

.

Nosakot sodu apsūdzētajam , tiesa , saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro un trešo daļu ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu , radīto kaitējumu , vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Apsūdzētais /pers. A/ izdarījis noziedzīgus nodarījumus, kas ar Krimināllikuma 7.panta trešo un ceturto daļu atzīti par mazāk smagiem noziegumiem (Krimināllikuma 177.panta pirmā daļa, 180.panta pirmā daļa) un smagiem noziegumiem (Krimināllikuma 193.panta otrā daļa). Noziedzīgo nodarījumu rezultātā cietušajai nodarītais kaitējums kopumā ir vērtējams kā vidēji liels.

/pers. A/ iepriekšējās divas sodāmības ir dzēstas, tāpēc atzīstams kā nesodīts. Personas raksturojuma par apsūdzēto lietā nav. Lietā iesniegts 2014.gada 1.aprīlī noslēgtais līgums, kas apliecina, ka /pers. A/ kā jaunietis bezdarbnieks laikā no 2014.gada 1.aprīļa līdz 2014.gada 30.septembrim veic ēku apsaimniekošanas pārziņa pienākumus bērnu un jauniešu apvienībā /iestāde/ Bērzaunes pagasta /Nosaukums/. Pats apsūdzētais paskaidroja, ka dzīvo viens un apgādājamu personu viņam nav.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošiem apstākļiem tiesa atzīst to, ka viņš savu vainu vaļsirdīgi atzīst, izdarīto nožēlo, ir uzsācis zaudējumu atlīdzināšanu cietušajai.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, 11.punktu un 12.punktu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošiem apstākļiem tiesa atzīst to, ka izdarītie noziedzīgie nodarījumi veido reālo kopību, ka Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzētie noziedzīgie nodarījumi izdarīti mantkārīgu tieksmju dēļ, un ka 2013.gada 1.novembrī izdarītie noziedzīgie nodarījumi ir izdarīti alkohola ietekmē, ko apstiprināja pats apsūdzētais.

Ņemot vērā, ka apsūdzētais /pers. A/ ir nesodīts, noziedzīgā nodarījuma rezultātā nav nodarīts ievērojams mantiskais zaudējums un apsūdzētais ir uzsācis tā atlīdzināšanu, /pers. A/ ir iekārtojies pastāvīgā darbā, kur pelna iztikas līdzekļus, tiesa atrod par iespējamu viņam noteikt sodu, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu. Naudas sods kā vieglākais sods /pers. A/ nav nosakāms, jo lietā konstatēti trīs viņa atbildību pastiprinoši apstākļi. Tiesa uzskata, ka /pers. A/ ir sodāms ar piespiedu darbu, jo šis soda veids ir atzīstams par efektīvu, reāli izjūtamu, ar zināmu soda publiskuma elementu, kas gan pašu sodīto, gan citus sabiedrības locekļus var atturēt no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Raugoties uz to, ka /pers. A/ tikai nupat ir iekārtojies algotā darbā un no viņa tiek piedzīta kaitējuma kompensācija, kā arī lietā nav ziņu par apsūdzētā īpašumā esošu konfiscējamu mantu, tiesa atrod par iespējamu /pers. A/ nepiemērot Krimināllikuma 193.panta otrās daļas sankcijā paredzēto papildsodu- mantas konfiskāciju.

Ņemot vērā, ka lietā ir gan /pers. A/ atbildību mīkstinoši, gan atbildību pastiprinoši apstākļi, nosakot galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas nosacījumiem, ir piemērojams daļējas sodu saskaitīšanas princips.

Pamatojoties uz teikto un vadoties no Kriminālprocesa likuma 511.,512.,520.,527.,528.,529.panta, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/

- atzīt par vainīgu Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 60 (sešdesmit) stundām;

- atzīt par vainīgu Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (izdarīts 2013.gada 30.oktobrī)) un sodīt ar piespiedu darbu uz 80 (astoņdesmit) stundām, nepiemērojot mantas konfiskāciju;

- atzīt par vainīgu Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā(izdarīts 2013.gada 31.oktobrī) un sodīt ar piespiedu darbu uz 80 (astoņdesmit) stundām, nepiemērojot mantas konfiskāciju;

- atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 60 (sešdesmit) stundām;

- atzīt par vainīgu Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā(izdarīts 2013.gada 1.novembrī) un sodīt ar piespiedu darbu uz 80 (astoņdesmit) stundām, nepiemērojot mantas konfiskāciju.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu /pers. A/ galīgo sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, daļēji saskaitot piespriestos sodus, noteikt- piespiedu darbs uz 260 (divi simti sešdesmit) stundām, nepiemērojot mantas konfiskāciju.

/pers. A/ soda izciešanas kontroli uzdot Valsts probācijas dienesta Madonas teritoriālajai struktūrvienībai.

Piedzīt no /pers. A/ par labu AS /Nosaukums A/ mantiskā zaudējuma kompensāciju EUR 605,64 (seši simti pieci *euro* 64 centi).

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai 10 dienu laikā pēc dienas,

kad kļuvis pieejams pilns tiesas spriedums , sūdzību vai protestu iesniedzot Madonas rajona tiesā.

Pilns spriedums šajā lietā pieejams Madonas rajona tiesas kancelejā no 2014.gada 2.aprīļa.

Tiesnese Valsts amatpersona